

Sygn. akt IV CNP 57/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie ze skargi pozwanych  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku  
Sądu Okręgowego w G.  
z dnia 11 stycznia 2016 r., sygn. akt III Ca [...] /15,  
w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej w N.  
przeciwko E.H. i J.H.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 27 kwietnia 2018 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanych na rzecz powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

## UZASADNIENIE

Pozwani E. i J. H. (małżonkowie) wnosili o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 11 stycznia 2016 r., w którym zmieniono wyrok Sądu Rejonowego z dnia 11 stycznia 2016 r. w ten sposób, że zasądzono od obojga pozwanych solidarnie na rzecz powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej kwotę 24.139,71 zł z tytułu zaległych należności wyszczególnionych w pozwie.

Skarżący oświadczyli, że zaskarżony wyrok nie mogli zaskarżyć innymi środkami prawnymi. W wyniku wykonania wyroku ponieśli szkodę w wysokości 51.919,05 zł. Wskazywali na to, że zaskarżony wyrok jest sprzeczny z art. 18 ust. 1 w zw. z art. 4 ustawy - prawo spółdzielcze, z art. 226 § 3 prawa spółdzielczego (w brzmieniu z 1993 r.), art. 519 k.c., art. 11 w zw. z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów (...), art. 26 ustawy o rachunkowości i art. 328 k.p.c.

Powodowa Spółdzielnia wskazywała na elementy zadłużenia pozwanych (skarżących): a) niespłacone opłaty czynszowe (stan na 31 grudnia 2012 r.); b) odsetki za opóźnienie z zapłatą opłat czynszowych; c) koszty wysłanych upomnień; d) zadłużenie z tytułu udzielonego Spółdzielni kredytu budowlanego; e) odsetki za opóźnienie od nieterminowych należności. Ocena prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego mogła być dokonywana oczywiście, w odniesieniu do tych należności objętych pozwem. W toku postępowania nie zgłoszono zarzutu potrącenia obejmujące ewentualne należności przysługujące pozwanym wobec Spółdzielni (art. 498 k.c.).

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił poziom zadłużenia pozwanych w zakresie opłat eksploatacyjnych obciążających pozwanych od stycznia 2011 r. do grudnia 2012 r. Prawidłowość ta potwierdzona została w opinii biegłej (s. 9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Pozwani w odpowiednim postępowaniu nie kwestionowali skuteczności tzw. aktów wewnętrznych Spółdzielni Mieszkaniowej w postaci odpowiednich regulaminów wskazywanych w skardze. Regulaminy obowiązujące w okresie

objętym żądaniem pozwu zostały wyszczególnione (z podaniem ich trybu uchwalenia i czasu uchwalenia) w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na s. 9 - 10. Mogły one zatem stanowić odpowiednią podstawę wyliczenia stosownych opłat eksploatacyjnych od pozwanych spółdzielców w zależności od okresów, za które były one wyliczane (media, zimna woda, kanalizacja, energia ciepła na potrzeby centralnego ogrzewania, opłaty z tytułu starty zimnej wody, kanalizacja i podgrzanie wody).

Wewnętrzne akty pozwanej Spółdzielni pozwalały określić także m.in. zadłużenie pozwanych wobec tej Spółdzielni z tytułu strat za zimną wodę na 2011 r. w wysokości 4.504,35 zł, za 2012 r. na kwotę 9.243,71 zł, a także odpowiednie stawki za podgrzanie wody za 2011 i 2012 r. (s. 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Jednocześnie ustalono, że pozwani nie mieli (w okresie objętym sporem) odpowiednich wodomierzy radiowych, a wodomierze zainstalowane w ich lokalu spółdzielczym nie miały ważnych atestów legalizacyjnych i nie mogły stanowić podstawy do dokonywania miarodajnych ustaleń odnośnie do zużycia i pobrania wody. Dlatego prawidłowo zastosowano wobec pozwanych stawki zużycia zimnej i ciepłej wody na podstawie ryczałtów (s. 12 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W związku z tym, że część roszczenia w zakresie obciążenia pozwanych wspomnianymi opłatami (z tytułu zużycia ciepłej wody) oparta została na podstawie kosztów z 2009 r., Sąd Okręgowy trafnie dokonywał oceny także na podstawie wspomnianych przepisów wewnętrznych obowiązujących w tym okresie (s. 9 - 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyjaśniono także podstawy prawne i zasady obciążania członków spółdzielni mieszkaniowej, zajmujących lokal, na wybudowanie których spółdzielnia zaciągnęła kredyt bankowy, spłatą tego kredytu (s. 7 i 10). Wyjaśniono też, od kiedy obojgu pozwanym przysługuje status spółdzielcy i dlaczego obciąża ich odpowiedzialność solidarna za spłatę tego kredytu.

W skardze nie wykazano zatem, że doszło do naruszenia wskazanych na wstępie przepisów prawa materialnego (art. 424<sup>1</sup> § 1 k.p.c.), tj. art. 18 ust. 1 ustawy

- prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2003 r., nr 188, poz. 1848 ze zm.). art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz.U. z 2008 r., nr 119, poz. 1116 ze zm.; w skardze podano mylne określenie aktu prawnego), art. 226 § 3 prawa spółdzielczego (w brzmieniu z 1993 r.), art. 519 k.c., art. 11 w zw. z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 listopada 1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych (Dz.U. z 2016 r., nr 1779, poz. 1779 ze zm.), art. 36 ustawy o rachunkowości (Dz.U. z 2018 r., nr 395 ze zm.; w skardze nie podano jednak bliżej postanowienia, z którym miałby być niezgodny zaskarżony wyrok i wersji obowiązywania tego postanowienia).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 424<sup>9</sup> k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 2, 10 ust. 5 rozporządzenia MS z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804 ze zm.).

aj jw

a.ł.